

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019581 18 Кж 9
Бања Лука, 23.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Биљане Томић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених С.В. и А.Б., због кривичног дјела тешко убиство из члана 149. став 2. у стицају са кривичним дјелима одузимање моторног возила из члана 237. став 1., недозвољена производња и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. и изазивање опште опасности из члана 402. став 1., а у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог С.В., адвоката М.С. из Б.Л. и оптуженог А.Б., адвоката мр М.Д. и М.П. из Б.Л., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 019581 18 Кж 8 од 20.9.2018. године, у сједници вијећа, одржаној дана 23.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених С.В. и А.Б., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 18 Кж 8 од 20.9.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 18 Кж 8 од 20.9.2018. године, уважене су жалбе оптуженог С.В., његовог браниоца и бранилаца оптуженог А.Б. и укинута пресуда Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјелење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 019581 17 К од 02.02.2018. године (којом су оптужени оглашени кривим због стицаја кривичних дјела тешко убиство из члана 149. став 2., одузимање моторног возила из члана 237. став 1., недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. и изазивање опште опасности из члана 402. став 1. Кривичног закона Републике Српске, те осуђени, и то оптужени С.В. на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година а оптужени А.Б. на јединствену казну затвора у трајању од 19 (деветнаест) година, те предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Како се оптужени налазе у притвору, а првостепена пресуда, којом су осуђени на казне затвора је укинута, то је, на основу члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем

тексту: ЗКП РС), рјешењем Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 18 Кж 8 од 20.9.2018. године, продужен притвор према оптуженима, из разлога прописаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, и по том рјешењу може трајати најдуже једну годину.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбе су изјавили браниоци оптуженог С.В., адвокат М.С. из Б.Л. и оптуженог А.Б., адвокати мр М.Д. и М.П. из Б.Л.

Бранилац оптуженог С.В. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, те и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење укине и оптужени пусти на слободу.

Браниоци оптуженог А.Б. су жалбу изјавили због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, притвор укине и оптужени пусти на слободу или притвор замјени мјерама забрана из члана 185. и 186. ЗКП РС, или побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, ово вијеће је одлучило као у изреци рјешења из сљедећих разлога:

Аргументима из жалби бранилаца оптужених, не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења и закључак о неопходности продужења притвора након укидања првостепене пресуде, по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Разлози за такав закључак, дати у побијаном рјешењу су ваљано образложени и њихова правилност се не може оспорити жалбеним приговорима.

Наиме, и по оцјени овог вијећа и даље постоји притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Начин и околности извршења кривичних дјела за која се оптужени терете, како се то правилно образлаже у побијаном рјешењу, у повезаности са високим степеном организованости, дужим временским периодом припреме са показаном упорношћу, уз употребу аутоматског ватреног оружја, те последице (лишење живота оштећеног М.Л. и испаљење у његовом правцу 24 пројектила из аутоматске пушке), а затим и каснији начин уклањања трагова и доказа (возило које је употребљено у извршењу дјела, а које је претходно украдено, са замјеном регистарских таблица, је запаљено отвореним пламеном), без освртања на то што се на нај начин угрожава и доводи у опасност живот и имовина већег броја лица у градској средини, правилно се цијене као околности које конкретно дјело чине посебно тешким.

Све то заједно са законом прописаном казном за кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 2. КЗ РС и тиме могућности изрицања казне затвора од 10 (десет) година или теже, је цијењено у побијаном рјешењу, као подлога код утврђивања постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1.

тачка г) ЗКП РС, те, у вези са тим, и постојања ванредних околности у времену релевантном за продужење притвора, правилно налазећи и чињеницу неумањене заинтересованости јавности, посебно оштећених у средини у којој је дјело извршено али и шире.

Све напријед наведене околности, правилно се у побијаном рјешењу оцјењује као ванредне околности у времену релевантном за продужење притвора, које би пуштањем оптужених на слободу изазвале реакцију грађана и довеле до стварне пријетње нарушавања јавног реда, чиме су испуњени услови из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, за продужење притвора.

Слиједом наведеног, без основа су аргументи из жалбе браниоца оптуженог А.Б., у прилог тврдњи да су разлози у побијаном рјешењу, у погледу постојања посебног притворског основа из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, уопштени и да се темеље на претпоставкама, на којим аргументима жалба гради тврдњу о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, у виду изостанка разлога о одлучним чињеницама.

Надаље, након укидања првостепене пресуде и враћања предмета на поновно суђење првостепеном суду, обзиром да се оптужени налазе у притвору, правилно је побијаним рјешењем притвор продужен, у смислу одредбе члана 203. став 3. ЗКП РС, и по том рјешењу може трајати најдуже годину дана.

Ради тога су без основа аргументи из жалбе браниоца оптуженог С.В., којима се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења, са аспекта времена одређеног у побијаном рјешењу, као најдужег трајања притвора, указујући на рок од 9 (девет) мјесеци, јер се исти односи на вријеме најдужег трајања притвора послџе изрицања првостепене пресуде, како је то прописано цитираном законском одредбом члана 203. став 3. ЗКП РС.

Из свих наведених разлога и на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибџић

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић